

Beste vriend(in)

De zomer 2018 ligt alweer achter ons en de vakanties zijn weer voorbij. In deze periode kampen kranten altijd met het probleem dat er zo weinig nieuws is te melden, de z.g. komkommertijd. Daar hebben wij als redactie van onze nieuwsbrief weinig problemen mee, want er is altijd "iets nieuws" te melden. Er wordt namelijk hard gewerkt aan onze doelen in Indonesië, Ethiopië en Brazilië en daarover willen we u graag informeren. Niet alleen omdat we er trots op zijn, dat we de armsten en meest behoeftigen onder ons wat ondersteuning kunnen geven om een zo menswaardig leven te lijden. Of dat we jongeren hulp kunnen bieden in hun streven naar zelfstandigheid en onafhankelijkheid.

Of dat we moeders hulp kunnen bieden in het leren verzorgen van hun baby's en ondersteuning en perspectief bieden als ze HIV besmet zijn en dreigen uitgestoten te worden als volwaardig lid uit de samenleving. Of dat we ouderen een veilige schuilplaats kunnen bieden en kunnen voorzien in hun primaire levensbehoeften. Een willekeurige greep uit onze activiteiten, die we kunnen realiseren mede dankzij uw financiële en mentale steun. Geen druppel op een gloeiende plaat, maar daadwerkelijke ondersteuning van behoeftige mensen, zodanig dat ze het op een later tijdstip weer zelf aankunnen. Wij zijn u erg dankbaar, dat u dat mede mogelijk maakt en hopelijk ook in de toekomst wilt blijven doen. Wij blijven u zo goed mogelijk informeren over de gerealiseerde doelen, mede als een soort verantwoording naar u.

Veel leesplezier

Namens het bestuur van

Stichting Goede Werken Glorieux

Ad Kapteijns, secretaris

Dankbaar voor al wat zij gekregen hebben.

Beste lezer

Bij de stichting GWG gaat de overgang naar een nieuw seizoen samen met een nieuwe nieuwsbrief. Het is misschien niet allemaal nieuws wat er in staat, maar in elk geval een hoeveelheid aan informatie die wij graag willen delen om contact te blijven houden en te laten weten waarvoor we ons voortdurend inzetten. Vanuit de verschillende gebieden wordt geïnformeerd over allerlei; de projecten, maatschappelijke en persoonlijke problematiek en vooral de zorg die de medewerkers in de verschillende projecten hebben voor kinderen en jongeren en de situaties waarin zij door omstandigheden terecht zijn gekomen. Maar ook wordt getoond hoe sterk kinderen gemotiveerd kunnen zijn om te werken aan hun toekomst door te studeren en mee te werken in huiselijke kring en door medeverantwoordelijkheid te dragen binnen het gezin. Er spreekt een grote dankbaarheid uit voor al wat zij gekregen hebben.

We kunnen er nog van leren.

Wij, Stichting GWG en donoren, prijzen ons gelukkig dat wij hulp kunnen bieden in plaats van om hulp te vragen. We geven ons er rekenschap van dat alles wat we hebben, óók gekregen is in overeenstemming met het woord van Paulus aan de christenen van Korinthe. I Korintiërs 4: "Wat hebt gij wat gij niet ontvangen hebt?"

We hebben niets van onszelf.

Alles wordt ons gegeven.

Dit stemt tot deemoed en tegelijkertijd tot mededeelzaamheid.

Dat wij nog lang op deze weg mogen doorgaan is ons verlangen.

Zuster Gervasia en broeder Theo v.d. Boer

Brazilië is (nog) jong.

Om de tien jaar wordt de bevolking van Brazilië geteld. Om verschillende redenen blijft die aangroeien. Demografen hebben berekend dat in 2018 het getal in de buurt komt van 213.000.000 (tweehonderddertien miljoen).

Daarvan zijn 63.900.000 (30%) jonger dan 20 jaar. Dat is, op een paar miljoen na, de hele bevolking van Frankrijk. Rond 2045 zullen de statistieken een neergaande curve laten zien, ook weer om verschillende redenen.

Op de leeftijdspiramide is af te lezen dat vanaf 35 jaar de vrouwen de mannen in aantal achter zich laten. Ze vertegenwoordigen 51 % van de totale bevolking. Meer vrouwen, maar de mannen hebben het nog altijd voor 't zeggen. Het is zowat hetzelfde liedje dat ook elders wordt gezongen. Voor vrouwen met donkere huid komt de ongelijke behandeling nog duidelijker naar boven, iets wat ook geldt voor mannen met een niet blanke huidskleur.

Voor wie zich laat informeren door fake news, is er in Brazilië geen sprake van racisme.

Vergeet het!

In 2016 noemde 8,2% zich zwart, 47,7% bekende zich pardo (donkerkleurig) en 44,2% noemde zich blank. Zwart en pardo samen laten numeriek de blanken achter zich.

“Zwarten” (= zwarten plus pardo's) zijn de altijd de eerste verdachten als er ergens iets misloopt.

De schietgrage politie kijkt niet op een kogel en dat doen de rivaliserende drugsbenden evenmin.

Paramilitaire milities kiezen hun slachtoffers. Vooral jonge mensen, voor het merendeel mensen met een andere huidskleur, betalen dit stupied geweld met hun leven.

Jong zijn en zwart is in Brazilië een riscante situatie.

De statistieken van de laatste jaren spreken voor zich.

In 2016 bijvoorbeeld werden 62.500 mensen vermoord (een recordjaar), 71,50% waren zwarten, vooral jongeren tussen 15 en 19 jaar.

Ook het verkeer maakt slachtoffers: 47.000 doden op jaarbasis, waarvan 71% (vooral jonge) mannen en nog eens 400.000 weggebruikers met blijvende gevolgen.

Uit deze getallen blijkt dat voor heel wat jongeren de weg naar volwassenheid brutaal wordt afgesneden.

Over een aantal jaren zullen de gevolgen zich duidelijk laten voelen, ook economisch.

De top van de bevolkingspiramide wordt langzaam breder, terwijl de basis wordt uitgehold, spijtig genoeg ook door zinloos geweld.

Jordânia, 24 juli 2018

Br. Piet Goossens

2

Indonesië.

Er zijn verschillende werken in de Indonesische provincie o.a. opvoeding, gezondheid, sociale werken en pastorale werken in de parochie en begeleiding van de jongeren. De Indonesische provincie richt weeshuizen en internaten op. Wij hebben 3 weeshuizen en 6 internaten. De weeshuizen zijn in Desa Putera (Jakarta), Solo en Kefamenanu. De bewoners van de weeshuizen zijn 6 tot 18 jaar oud. De provincie heeft 6 internaten nl. in Pematangsiantar, Pangururan, Tumbajae, Desa Putera, Yogyakarta en Kefamenanu. De jongeren, die intern wonen zijn 12 tot 18 jaar oud.

's Morgens studeren zij op de school van de broeders. In de middag krijgen ze begeleiding van de broeders en hun helpers. De bedoeling is dat zij gezond uitgroeien, zowel fysiek als mentaal. Wij begeleiden hen tot mensen met een goede persoonlijkheid. Waarden die wij belangrijk vinden zijn: eerlijkheid, discipline, respect, kunnen samenwerken en samenleven met anderen, anderen behulpzaam zijn, verantwoordelijkheid voor henzelf en de anderen, zelfstandigheid.

In het internaat zijn veel activiteiten: spirituele of geestelijke o.a. morgen- en avondgebed (met een jongere als voorzanger). Twee tot drie keer per week vieren zij de eucharistie. Er is ook een koor dat in de parochie op zondag en bij feesten optreedt. Dus hebben ze ook regelmatig repetitie, een broeder is er de begeleider van. Er is ook opleiding tot lector en tot misdienaar.

Twee keer per jaar worden er bezinningsdagen georganiseerd.

Driemaal per week doen zij aan sport zoals minivoetbal, volleybal, badminton, tafeltennis. Elke drie maanden wordt er een competitie georganiseerd. Het liefst spelen ze minivoetbal. Elke zaterdagavond spelen zij schaken, dammen, halma, teerlingenspellen, bespelen ze muziekinstrumenten en kunnen ze TV kijken op vrije basis.

Af en toe bezoeken we toeristische plaatsen, gaan zwemmen, berg beklimmen, joggen enz.

Br. Nico Simanjuntak

HIV/Aids

als belangrijk aandachtspunt in de Ethiopische maatschappij

HIV/Aids is een belangrijk aandachtspunt in de ontwikkeling van de economie in Ethiopië. Het is tegenwoordig algemeen en breed erkend dat HIV/Aids niet alleen een serieus gezondheidsprobleem is maar ook grote invloed heeft op alle aspecten van het leven. Voor de personen die geïnfecteerd zijn, maar ook voor hun omgeving en de kinderen die achterblijven als (een van) de ouders overlijden.

Armoede en gebrek aan kennis over HIV/Aids zijn de belangrijkste redenen voor besmetting en verspreiding. Vanwege gebrek aan inkomsten, goede huisvesting, onderwijs en toekomstperspectief, is er veel risicovol gedrag. Risicovol gedrag zoals verslaving, uitbuiting, wisselende relaties, onbeschermd seks, en prostitutie.

Kinderen behoren tot de meest kwetsbare groepen in samenlevingen die onder druk staan door slechte economische omstandigheden, beperkte gezondheidszorg en educatie. In Addis Abeba zijn er naar schatting 50.000 weeskinderen, waarvan minimaal de helft wees is geworden vanwege AIDS. Deze schatting is waarschijnlijk

aan de lage kant maar betrouwbare demografische data over de situatie in Addis Abeba en in de werkgebieden van het centrum zijn moeilijk te verkrijgen. Kinderen die wees geworden zijn vanwege AIDS en afhankelijk zijn van pleegouders zijn extra kwetsbaar vanwege de financiële situatie van de pleegouders, van stigma en discriminatie waardoor ze worden achtergesteld. Zo blijkt uit statistieken dat er een significant verschil is tussen weeskinderen en niet weeskinderen als het gaat over schoolbezoek.

Weeskinderen gaan minder vaak naar school en kinderen die wees geworden zijn vanwege AIDS gaan nog minder naar school vanwege discriminatie. Daarnaast is er een aanzienlijk aantal kinderen dat moet werken omdat de pleegouders de schooluitgaven niet kunnen bekostigen.

Interventie op dit gebied is dus noodzakelijk!

Het 'BGW Counseling & Social Services Center' richt zich op het verbeteren van de levensstandaard en het inkomen van deze families, zodat zij zorg kunnen dragen voor hun gezin en de weeskinderen die aan hun zorg zijn toevertrouwd. De weeskinderen wonen veelal in

alleenstaande vrouw aan het hoofd staat. Vanwege de beperkte scholing hebben deze vrouwen minder kans op betaald werk en worden zij gedwongen om als dagloners, werksters, prostituees of bedelaars te werken. Het Counseling Center werkt voor de empowerment van de kinderen en helpen hen en hun pleegouders (veelal vrouwen) om zelfstandig te worden. We ondersteunen de kinderen in hun educatie en helpen de pleegouders in het economisch zelfstandig worden door het volgen van cursussen en het vinden van werk of bij het opstarten van een eigen kleine onderneming, zoals het bakken van brood of de verkoop van groenten. Het centrum voorziet de cliënten van middelen zodat zij kunnen opstarten; bijv. met een naaimachine of de aanschaf van een ezel om lastdragerwerk te kunnen doen. Het centrum verzorgt een "business skill training"- cursus, zodat de cliënt leert met geld om te gaan, te sparen, een boekhouding bij te houden en een bankrekening te openen. Op deze wijze worden de pleegouders geholpen om uiteindelijk zelf de zorg te dragen voor hun eigen gezin en de weeskinderen voor wie ze de zorg op zich hebben genomen. Het gaat hier dus om een duurzame ontwikkeling.

De ondersteuning en begeleiding van aidswezen en hun pleegouders is een aandachtsgebied dat in Ethiopië veel aandacht behoeft. Het is onze missie om een bijdrage te leveren aan de verbetering van kwaliteit van leven van kinderen ten behoeve van een goed en productief leven in de maatschappij. De congregatie van de Broeders van de O.L.V. van Lourdes en het management van het BGW CSSC zijn dankbaar dat u een bijdrage wilt leveren aan de verwezenlijking van onze missie en hoopt dat u dat in de toekomst ook wilt blijven doen. Met uw hulp krijgen deze kinderen en hun verzorgers een menswaardig bestaan.

Million, een advocaat in spe !

Million, is 16 jaar oud, levendig en optimistisch. Ze neemt samen met haar pleegfamilie deel aan ons programma. Ze woont in een van de noordelijke achterstandswijken van Addis Abeba. Million is wees en is het enige kind van haar biologische ouders. Ze kreeg haar naam van haar moeder en vader, die beiden stierven als gevolg van aids toen ze nog maar twee jaar

oud was. Million's biologische ouders waren boeren die leefden op het platteland ongeveer 100 kilometer van

de hoofdstad. Toen Million haar beide ouders verloor bracht haar oom haar van het platteland naar Addis Abeba om Million en zijn twee jongens samen op te voeden met zijn vrouw. Helaas, overleed hij slechts een jaar nadat Million in zijn familie kwam wonen. Sindsdien staat zijn vrouw er alleen voor, wat een zware taak is voor een alleenstaande moeder.

Million is een goede student. Een van de pleegbroers helpt haar dagelijks met haar huiswerk. Ze haalt altijd een van de hoogste scores in haar klas. Million is geïnteresseerd in de rechten van de armen en wil opkomen voor hen die vaak worden onderdrukt. Een advocaat in spe dus!

Haar drie grootste interesses zijn studeren, het lezen van fictie en koken. Na school helpt ze haar moeder met allerlei klusjes in en rond het huis. Million zegt dat de vier familieleden veel van elkaar houden en ze heeft nooit het gevoel gehad te worden beschouwd als een vreemdeling. Ook haar pleegmoeder is erg blij met Million. Zij beschouwt Million als haar eigen dochter. Ze heeft het empowerment-programma gevolgd en werkt nu in een lokaal restaurant waar ze eten en dranken bereidt. Daarnaast verkoopt ze vanuit huis injeera, de lokale pannenkoek. De winst die ze maakt door middel van deze activiteiten gebruikt ze om de kosten voor de familie te dekken zoals de huur van de kamer waar ze wonen.

Wordt Tsinat fotomodel of manager in een groot bedrijf?

Tsinat woont sinds haar tweede levensjaar in haar pleeggezin. Aan ambitie schort het niet bij de zestienjarige Tsinat. Ze is er van overtuigd dat ze model wordt of manager bij een groot bedrijf. Ze is echt gemotiveerd om het beste uit het leven te halen, zodat ze hard studeert. In haar vrije tijd, helpt Tsinat haar tante met huishoudelijke klusjes en het verzorgen van haar broertje en zusje. Als er tijd over is, leest ze graag een boek. Tsinat leeft met het Hiv-virus dat haar moeder tijdens de bevalling aan haar heeft overgedragen. Elke maand gaat ze voor check-ups naar een nabijgelegen ziekenhuis. Ze is heel zorgvuldig met het nemen van haar virus remmende medicatie zodat ze gezond en sterk is.

Tsinat's biologische moeder, een jonge vrouw van 25 jaar, overleed aan aids slechts twee jaar na de geboorte van Tsinat. Het is haar enige kind. Gelukkig woonden de moeder en haar

tante, samen in een kamer en werd haar tante haar voogd. Na een paar jaar huwde Tsinat's pleegmoeder, Mariye, en werden er twee kinderen

geboren, een meisje en een jongen. Ze heeft deelgenomen aan het programma van het BGW counseling centrum en heeft nu een klein bedrijf in het bakken en verkopen van 'injeera', de lokale pannenkoek. Zij investeert de winst in de aankoop van nieuwe bedrijfsgoederen en om de gezinskosten te kunnen betalen. Haar man is een dagloner die werkt als assistent op bouwplaatsen, maar alleen als er werk beschikbaar is. Ook zijn loon wordt gebruikt om de verschillende kosten van het gezin te dekken. De vijf familieleden delen een klein eenkamer-huis dat is gebouwd met lokale materialen. Tsinat is gek op haar pleegzusje en -broertje. Ze vormen een hecht gezin en Tsinat wordt door haar pleegouders enorm gemotiveerd om te blijven studeren. Met behulp van het BGW Counseling Centrum kan Tsinat naar school en wellicht zien we haar later op de cover van een modeblad of als 'power woman' in de zakenwereld.

Corin van Poppel

Stichtingsbestuur

Voorzitter:	Br.Theo van den Boer
Secretaris:	Dhr.Ad Kaptejns
Penningmeester:	Br.Theo Bekkers
Bestuurslid:	Br.Ton Houdé
Bestuurslid:	Mevr. Lilian van Rooij-Marien
Bestuurslid:	Zuster Gervasia Reintjes
Bestuurslid:	Dhr. Rudo van Rooij
Bestuurslid:	Dhr. Herman Stroobandt Klim-op-Brazilië

Contactadres voor Nederland

St. Goede Werken Glorieux
t.a.v. Mevr. Lilian van Rooij
Huize Depoorter
Glorieuxlaan 4
5613 LN Eindhoven NL
NL23 RABO 0125886241
St. Goede Werken Glorieux Eindhoven

Goede Werken Glorieux
heeft de ANBI-status

Contactadres voor België

St. Goede Werken Glorieux
t.a.v. Br.Th. Bekkers
Sint Jozefstraat 1
9041 Oostakker

BE88 0016 6842 3541
St. Goede Werken Glorieux Oostakker